

Posudek magisterské práce
Aneta Klouzová: Viktor Barvitiůs (1834-1902)
Posudek školitele

Poslední monografie nebo výstavní publikace k malíři Viktoru Barvitiůvi a jeho souputníků z Čech vznikly u nás před řadou desetiletí, a předložená práce jednak znale shrnuje starší poznatky, jednak je cenným způsobem doplňuje.

Předložená práce je zralým výsledkem studia. Je čtivě stylizována, aniž by to bylo na úkor odbornému pojetí textu a diskutované problematiky. Jde o dosud největší monografii tohoto umělce, relativně značně rozšiřující soupis jeho díla a komplexně pojednávající další Barvitiůvy aktivity z dlouhé poslední části jeho činnorodého života. Základem monografie se stala důkladná heuristika s výsledky prezentovanými v připojeném soupisu Barvitiůvy tvorby, soupisu použité literatury a účelné antologii dobových textů a některých novějších, tohoto umělce se podstatně týkajících.

Aneta Klouzová měla možnost obohatit poznání Barvitiůvy malířské tvorby při svém pobytu ve Francii o některé nenasnadno získatelné podrobnosti, jednak z dobových zdrojů, jednak z novějších výzkumů vrstvy nekonvenčně orientovaných umělců doby Barvitiůva francouzského pobytu. Ve své práci vzala také plně v potaz několik dlouho nezvěstných či zcela neznámých děl, jež se objevila od dob publikování základní monografie o Barvitiůvi (Hana Volavková, 1934), zejména v posledních letech.

Celkové hodnocení Barvitiůvy tvorby, vyjádřené stručně v závěru předložené práce, se příznačně dosti liší od staršího modernistického zdůrazňování souvislosti a kontaktů Barvitiůva i dalších českých moderních realistů s proudem francouzské nekonvenční tvorby. Podle tohoto vyjádření odpovídá Barvitiůvo omezení malířské činnosti hlavní etapě rozvoje realismu, přičemž následující revival romantického proudu byl jeho mentalitě cizí. Tato charakteristika je jistě přijatelná, i když je zřejmé, že na vývoji Barvitiůvy mnohostranné osobnosti a činnosti se podílela řada dalších, vesměs vnějších okolností. Potenciál pro kontinuitu tvorby navíc představovalo Barvitiůvo zaujetí městským a velkoměstským životem, odlišující jej umělecky Pinkase, Purkyně, Čermáka a pod.: odpovídalo jedné linii dalšího vývoje inovativní tvorby od moderního realismu.

Předložená práce vystihuje správně proporčně a v podstatných tendencích Barvitiůvo životního díla a působení, přičemž je zároveň pojednává v neobyčejné podrobnosti a s korektní přesností. Práci vysoce hodnotím a plně ji doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.
V Praze 23. 5. 2012

